

СКАЛА ВІКІВ
 Іншої підвалини ні
 хто не може заложити
 Викуп за Всіх

а земля переполох народів у заколоті, як зареве море та фінні (взбуджені, недоволені маси). ... чинять люди від страху
 очікування того, що прийде на вселенну (на всіх людей): сили бо небесні (церков) захищаються... Як побачите, що єсть стає
 чайте, що Царство Боже близько... Випростуйтеся і підіймайте голови ваші, радуйтеся, бо наближилось викуплення ваше
 євангелії: Маттея 24:33; Марка 13:29; Луки 21:25-31.

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагрядить поразок, та ще ніч“ Іса. 21.

WATCH TOWER AND HERALD OF CHRIST'S PRESENCE
 (Ukrainian Edition)

Vol. III June 1st, 1926 No. 6
 РОКУ БОЖОГО 6054 ЧЕРВЕНЬ 1, 1926

З М І С Т :

Святість Господзви	83
Заповіт-угода Бога з Нолгом.....	88
Авраам і царі	90
Авраам і подорожні.....	91
Яков у Бетел	93
„Правда о тютюні“	94
Вечір молитви і слова до розважування	95
Відкрийте вавилонської вежі	96
Цікаві листи.....	96

„Став же я немаче на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповідь на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

© W.T.B.T.S.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал служить головно на се, аби подавати пояснення до св. Письма і поучення з нього. Завоювавши (1894 р.) в Аглійській мові, аби ширити науку Ісуса Христа, він не тільки допомагає дітям Божим при студійованні св. Письма, але і кож подає, коли Товариство має свої конвенції, повідомляє о приході представителів Товариства та званих „дьяльграмі“ і подає звіти з конвенцій.

Наші так звані „Верийські лекції“ подають і пояснюють в приступний спосіб „ВИКЛАДИ СВ. ПИСЬМА,“ видані товариством і є дуже помічні всім тим, хто хоче досягнути почетний ступень т. зв. „Вербі Делі Міністер“ (В. Д. М. — V. D. M.), означає: Слуга Слова Божого.

Сей журнал боронить головно сеї єдиної і правдивої підстави надії Християн, котру загально всі відкинули, іменно ВИКУП (відакупленс) дорогоцінною кров'ю (смертю) „чоловіка Ісуса Христа, що дав себе на ВИКУП (як відповідну ціну) за всіх“ (лист Петра 1:19; 1. лист до Тимотея 2:6). Будуючи отже на тій певнім фундаменті: золото, срібло і дорогі наміня-жемчу слова Божого (1. до Коринтян 3:11-25; 2. Петра 1:5-11), дальшею цілею сего журналу є показати всім: яка є спільність т. н. котра була укрита в Бозі . . . , щоби тепер об'явилась через Церкву всяка премудрість Божа — „котра в інших род (віках) не була об'явлена сидам людським так, як тепер є вона об'явлена.“ — до Ефесян 3:5-10.

Сей журнал є незалежний від всяких партій, сект або віроісповідань, яких собі натворили люди; а старається кожде се слово підпорядкувати у всім під волю Божу в Христі, як учить сего св. Письмо. Дятого може сміло говорити і розбирати нжде слово, яке толосив Ісус, — відповідно до сего, як нам Бог уділить своєї мудрости порозуміти Його слово. Наше стиско не є догматичне, але певне; бо що знаємо, се твердим, маючи сильну віру в Божі обітниці, які є певні. Ми є як слуги, котрі виконуємо Його службу; дятого рішене наше, що має бути поміщене в сій журналі а що ні залежить від с. як ми розуміємо Його волю, науку Його слова, аби скріплати Його людей в ласці Божій і в знаку. Тому не тільки проч. наших читачів, але домагаємось від них, аби досліджували кожде написане тут слово при помочи неомильного слова Божого і тому для легшого прозирення наводимо звичайно гол.; і стих з Пророків і Апостолів.

СВ. ПИСЬМО ВИРАЗНО І ЯСНО УЧИТЬ НАС:

ЩО ЦЕРКВА — се „храм живого Бога,“ се особлявше „діло рук Його,“ що будова її відбувалася через цілий Євангельський вік. — се є від часу, як Ісус Христос стався Відкупителем цілого світа і Угольним каменем свого храму. Через сей то хр скоро буде він докінчений. Бог зішле благословення на „всіх людей“ і тоді вони будуть мати приступ до Нього. — 1. до Коринтян 3:16, 17; до Ефесян 2:20, 22; 1. Мойсея 28:4; до Галат 3:29.

Що хто в тій часі увірить в ЖЕРТВУ ХРИСТА ЗА ГРІХ і посвятитьсЯ Йому, сего буде він неначе обтісований, допосову і вигладжувати, а скоро буде готовий і докінчений останній з тих „живих змінів“ з „вибраних і дорогих,“ тоді великий і стер-Учитель згромадить їх разом при першій воскресеню. Тоді ся Церква буде наповнена Його славою і станеться місцем с. чч між Богом а людьми через цілий тисяч літ. — Одрите 15:5-8.

Що підставою надії так для Церкви, як і для світа є се, що „Ісус Христос з ласки Божої пожив смерти за „всіх,“ став „викупом за всіх“ і, що він буде „плавним світлом, що просвічає КОЖДОГО ЧОЛОВІКА, що приходить на світ“ у „власт сій на се часі.“ — до Жидів 2:9; Йоан 1:9; до Тимотея 2:5, 6.

Що надією Церкви є, що вона буде такою, яким є її Господь, буде „бачити Його таким, яким він є“ буде „учасником Божої природи“ і буде мати участь в Його славі, як Його співнаслідник. — 1 Йоана 3:2; Йоан 17:24; до Рим. 8:17; 2 Петра 1:4.

Що в теперішній часі Церква, святі мають себе видосконалити, усовершити до служби в будучности; мають розвинути в ся всяку ласку: бти світками Божими перед світом і приготувати себе на царів і священників в будучих віках. — до Ефе 4:12; Маттея 24:14; Одрите 1:6; 20:6.

Що „камія світа“ лежить в благословеннях, о котрих довідаються і отримають всі люди через Царство Христа, що буде трий тисяч літ. Всі, що схотять бти послухні законам і їх вповняти, отримають з рук свого Відкупителя і прославленої Церкви се те, що Адам утратив, а всі уперті в злім і непоправні будуть ЗНИЩЕНІ. — Діяння св. Апостолів 3:19-23; Ісаїя 35.

WARTOWA BASHTA

Published by WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,
18 Concord Street, Brooklyn, N. Y.
Yearly Subscription Price: United States, \$1.00; Canada and
Miscellaneous Foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the postoffice
at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

(Сей журнал виходить в кількох мовах)

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ: Сей журнал виходить під надзором комітету, в склад котрого входять: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, J. Hemery, C. E. Stewart, R. H. Barber. Кождий артикул уміщений в англійським журналі читас і удобряє найменше трьох Його членів.

Передплату в Сполучених Державах Америки можна посилати Моні ордерами або через Експрес компанію або банковими дрефтами. З Канади і прочих країв треба посилати передплату Міжнародним поштовим переназом.

ПЕРЕДПЛАТА за Вартову Башту на рік вносить: в Сполучених Державах \$1.00, для Канади \$1.50; для Галичини і Волиня 4 золоті пол.; для Чехо-Словакії 30 корон; для Буховини 100 левів; для Франції 17 франків; для Бразилії 10 мільрейсів; для Аргентини 3 пеза. Грошеві моні ордери адресувати тільки так: The Watch Tower 18 Concord St., Brooklyn, N. Y.

УВАГА ДЛЯ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ! В нас є такий звичай, що не висилаємо спеціального повідомлення, що отримано належитість ані не повідомляємо, що передплата скінчилась, тільки зазначаємо се побіч адреси.

Для бідних, що не можуть заплатити за наш журнал, а хочуть його читати, висилаємо даром, если о се попросять. Сей журнал виходить раз в місяць. Поодинокє число стоїть 10 центів, гуртом 5 центів.

Дорога Брата Е. Зарицького по Канаді і по Америці

Winnipeg, Man.	June 23	Gonor, Man.	"
Pleasant Home, Man.	25, 27	McMunn, Man.	"
Rembrandt, Man.	" 28	Alonsa, Man.	"
Arborz, Man.	" 30	Portage La Prairie, M.	"
St. Norbert, Man.	July 1	Dauphin, Man.	"
Winnipeg, Man.	" 2, 4	Gilbera Plains, Man.	"
Kenora, Ont.	" 5, 6	Yeregin, Sask.	"
Tyndall, Man.	" 7	Kikado, Sask.	"
Selkirk, Man.	" 8	Canora, Sask.	July 30,
Chatfield, Man.	" 10-12		

Дорога Брата Боднара з Канади

Minneapolis, Minn.	May 28, 29	Toledo, Ohio.	"
Chicago, Ill.	May 30, June 1	Cleveland, Ohio.	"
Battle Creek, Mich.	June 2, 3		дальший тяд. буде опі.

Повідомляємо, що в днях 3, 4 і 5 липня відбудеться венція в:

- Детроїт, Міч. — По інформації писати: A. Drohomerecki, 8550 Lumpkin St., Hamtramck, M
- Мілвіл, Н. Дж. — По інформації писати: John Bogucki, R. F. D. No. 4, Millville, N. J. на галі: American Legion Building 17 W. Main Street, Millville, N. J.

Увага: Просьтесь всіх братів звернути бачну увагу на плату Вартової Башти, як для себе, так і для братів в старі

ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА І ВАРТОВА БАШТА

Рік III.

Червень-June, 1, 1926

№ 6.

Святість Господеви

„Як послушні діти не ходять за давними хотіннями, як бувало, коли ви ще не знали, по за приміром Святого, котрий вас покликав, будьте і ви святі у всьому життю. Бо написано: Будьте святі, бо я святий.” — 1. Петра 1:14-16.

Хто хоче бачити Бога, сей мусить бути святим. Тому зрозуміти добре слова св. Письма, що воно розуміє під словом „святий,” для правдивого Християнина має велике значінне. Неточне означенне і невластиве зрозумінне сеї справи веде тільки до замішання, а часто є причиною, що Християнин блудить і тратить через се дуже багато, до чого не прийшло би если би він був знав про се.

Бути святим, значить, бути морально чистим, — так розуміє багато Християн повисше слово. Але се за мало сказано. Морально чистий є той, хто провадить своє життя чисто і невинно; хто не поганить себе ніяким чином, ні в слові, — так світ розуміє се слово.

Сатана скористав з того і осліпив людей, та не дав пізнати їм привидне значінне слова „святий.” У людей з вихованнем принято за правило, що муштина або жінчина повинні поводитись прикладно, бути чисті в думках і ділах, головно в своїм відношенню до противного пола; що вони повинні виконувати всі закони краю і старатися чинити добре а уникати зле. Се правило вимагає, щоби він не ошукував свого ближнього; щоби не забирав другому його річи, ані жінки ані доброго імени ані слави, а щоби чинив другим добре, если бажає, щоби вони йому так само чинили.

Закони в кожній державі остро карають всяке безвстидне поведенне і за такі слова сказані в присутности других та за всяку кривду занподіяну другому чоловікови. Мільони людей живе на світі, котрі стараються заховати точно сей закон. Вони одні для других є гречні і услужливі; зглядом противного пола заховуються прилично; закони в краю перестерігають всіма силами стараються уникнути зла а чинити другим добре. Словом, є люде шляхотні з уродження. Богато є того переконання, що за таке життя чикає їх вічне щасте в небі. Богато людей, що навіть не називає себе християнами, заховують далеко красше се правило, аніж ті, що називаються ними.

Щоби хто мильно не зрозумів нас, заявля-

ємо, що кождий чесний чоловік, о скільки се є можливим, повинен придержуватись в своїм життю повисше виложеного правила без згляду на се, чи він є т. зв. Християнином, чи ні. Але хто придержується зовсім точно сього правила він тим ще не є святим перед Богом в значінню, як се розуміє св. Письмо.

Если розібрати уважно цілу річ, переконуємось, що для чоловіка річ неможлива бути совершенним в своїх думках, словах або ділах. Тому богато людей навіть не старається бути правдивим і дійсним Християнином; і знова богато Християн не зрозумівши Божого слова, попали в знеохоченне. Деякі знова кажуть, що Бог в дійсности жадає від правдивого Християнина, тільки щоби він був совершенний в інтенції або, щоби мав совершенний намір. На се відповідаємо, що богато шляхотних людей старається чинити добре а уникати чинити зле. Від правдивого Християнина жадається чогось більше, а не самої доброї інтенції.

Що значить бути святим?

Святість, бути святим, по словам св. Письма означає: цілковито посвятитись, віддати себе зовсім Богу до Його услуг, не маючи на думці себе самого. Се значить, посвятити і відлучити себе, щоби служити і віддавати честь Богу. Значить, усунутись від світських справ. Значить: мати чисте серце і вільне від всяких злих думок і чувств. Се значить віддати себе зовсім на службу Богу як його вірний і правдивий слуга.

В протиставленню до сього є слово „нечистий, поділений або ушкоджений.” Дятого бути святим у Бога, означає, віддати себе всеціло і виключно до услуг Бога, щоби сповняти обовязки які є наложені на сотворінне. Се було показано в одежі слави і краси, які носив священник. „І зробиш бляху із щирого золота і виріжеш на ній імя: „Святість Господеви.” —

2. Мой. 28:36.

На золотій блясі був напис: Святість Госпо-

деви," котрий немов говорив: Сей первосвященник є цілковито посвячений, щоби сповнити Божий плян. Золота корона проголошала його царський стан. Христос мав бути священником на Його престолі" — священником по вік по чину Мелхизедековому." — Захар. 6:13; Псальма 110:4; до Жидів 7:17.

Вічний Бог.

"Вічний Бог є святий. „Вознесіть Господа Бога нашого і поклоніться на святій горі Його! Бо святий є Господь Бог наш." (Псаль. 99:9) Вічний Бог Єгова все поступав і буде поступати свято і совершенно під кожним зглядом. „Господь справедливий у всіх дорогах своїх, і святий у всіх ділах своїх." Його дорога є одна. В ній нема зміни. „Усякий добрий доток і всякий совершенний дар з висоти сходять, від Отця світла, у котрого нема переміни, ані тини зміни." Від дороги правди Він ніколи не відступить. „Дороги Божі праві; слова Господні чисті; Він щит для всіх уповающих на нього." Закон Господень є совершенний. Все, що чинить, ділає з любови, тому Бог є любов. Зауважмо, що апостол наминає Християн: „Будьте святі у всіх ваших словах і ділах." — Псал. 145:17; Яков 1:17; 4. Мой. 23:19; Псальма. 18:30; 19:17; 1 Йоана 4:8.

Святий Син.

"Не маємо сказано в св. Письмі, коли Син Логос отримав свій початок, тільки що був першим сотворінням Божим. (Йоан 1:1-4) „Господь мав мене перед початком путей своїх, перш, аніж що сотворив з правіків . . . Тоді я була при ній стрітелькою, й була його радостю день за днем, веселячись перед Ним увесь час." — Кн. Прип. Соломона 8:22, 23, 30.

"Все, що ділав возлюблений Син, було в найбільшій згоді з Єговою, тому Він все був святим і любим Сином. Сповняти волю свого Отця було для Нього найбільшою приємністю. (Йоан 4:8) Коли Він жив на землі, навіть дяволи признавали, що Він був Святий Божий. (Марко 1:24) Він все був совершенний, неповинний і без плями. На його святість складалося більше як сама совершенність організму, ума, серця і волі. Дорога його життя була все праведна і проста і згідна з волею його Отця, і се допровдило його до страшної і ганебної смерті. Він цілковито посвятився і віддався зовсім своєму Отцю, щоби сповнити обов'язок, який Отець наложив на нього. Помимо того, що був совершенний в організмі, Він не міг бути святим, если би не був все в згоді з своїм Отцем. За се, що був вірний і послуш-

ний своєму Отцю аж до смерті, Він зівстав вивисшений своїм Отцем до найвисшого становища в цілій вселенній. Члени тіла Христова є покликані ступати Його слідами. — 1. Петра 2:21.

Не-святий Син

"Люцифер був совершенним сотворінням або, що тоді був він святим. Він був світлоносцем і був наділений великою силою і одвічальністю: Але він стався несвятим, коли постановив в своїм серці йти иншою дорогою, а не тою, яку йому назначив Бог, його Отець. До того часу він був совершенний, як написано: „Без хиби були поступки твої з того часу, як тебе сотворено, аж доки не знайшлося у тобі беззаконности." „Попереду погібелі йде гордість, а попереду упадку — надуте серце." Гордість противиться покорі, яка означає: підчинити себе зовсім волі Божій. Кожний, хто несеться вгору, принизиться." Устами свого апостола так Бог говорить до своїх дітей: „Смиріться під сильну руку Божу, щоб підніс вас вгору свого часу." — Езекиїл 28:15; Прип. Соломона 16:18; Лука 14:11; 1. Петра 5:6.

"Люцифер переступив се правило, яке дав Бог, і згордів і забавив чести і упав. За собою потягнув він багато чистих ангелів небесних. Він опоганив і зіпсував людей, і через нього все впало в гріх. Він стався противником Божим, а його злоба є виражена в словах: дракон-змій, диявол, противник і вуж. Сорозмірне мале число людей уйшло його злого впливу. Він відвернув серця людей від Бога і був причиною, що люде стали ходити грішними дорогами. Він осліпив людей, щоби не пізнали святої дороги. 2. до Кор. 4:3, 4) Він в своїй хитрости осліпив навіть послідувателів Христових щоби не пізнали свого правдивого відношення до Бога Єгови.

Нове Сотворінне

"На довгі століття перед тим Бог мав в своїм пляні привести на світ Нове Сотворінне. До Авраама Він таке сказав: „В твоїм насінню благословляться всі роди землі." Хто мав бути тим насінням, як і коли мало воно прийти на світ Бог держав се в секреті довгі віки. В своїм часі Він відкрив сю тайну своїм святим і за його ласкою вони спізнали, що тим „насінням обітницї" є Христос, Голова і Тіло. Коли Отець воскресив Ісуса Христа з мертвих і наділив Його божественною природою та посадив Його по своїй правиці, тим Він вивисшив Його понад всі чини ангельські і дав йому імя понад всякі імена. Бог учинив свого любого Сина

головою Нового Сотворіння. (до Ефесян 1:21-23). „Він є перш усього і все в Нім стоїть. І Він є Головою тіла, Церкви. Він початок первородний з мертвих, щоби у всьому мав першенство. Бо подобалось Отцеві, щоби в Нім вселилась уся повнота.” — до Колосян 1:17-19.

“Тільки одинайцять апостолів, котрих Він вибрав, остали Йому вірні аж до кінця. Але вони не розуміли, що означає Нове Сотворіння аж в день Пятидесятниці, коли Бог почав їх святим духом і просвітив їх ум. Велику тайну Божу, великий секрет Божий, котрий Він укривав многі віки, тепер відкрив своїм святим, котрих сплотив і помазав святим своїм духом. (до Колос. 1:26-27) Апостоли зрозуміли тоді, що тим секретом є Христос, Голова і Церква, котра є Його тілом. Вони є тим новим сотворінням Божим, котрі мають виконати плян Божий. Вони спізнали, що Нове Сотворіння є царським священством, котрого прообразом був Мелхиседек, і що се священство є назвою сього нового сотворіння. Ап. Петро був одним з тих вірних учеників, що був сплоджений і помазаний святим духом і котрий був вірним свідком Христу і Богу. В своїм посланню він говорить до Нового Сотворіння слова, що стоять на вступі сього артикулу. Він наповідає послідувателів Христових, щоби були святі, він називає їх і говорить до них, як до дітей Божих.

Діти Божі.

“Питання тепер, як вони сталися дітьми Божими? Ся тайна зістала тепер відкрита. Коли Ісус за силою свого Отця воскрес з мертвих і вознісся на небеса, тоді предложив своїм Отцю заслугу своєї жертви яко жертву-за-гріх за тих, котрі в часі віку евангелії, в часі коли жертви можуть бути прийняті, схотять прийти до Бога дорогою, яку Бог назначив. Се предложенне заслуги його жертви було показане в образі, коли Аарон в день примирення являвся з кровю бичка в Святаї і кропив кровю у-благальню.

“Чоловік пізнає, що він родився грішником по причині непослуху Адама; дальше він пізнає, що Ісус Христос за ласкою Божою зложив жертву викупу на се, щоби если хто повірить в Нього і послухає його слів міг жити і не вмере. (до Римлян 5:12; Жидів 2:9; 2 Тимотея 2:3-6; Йоан 3:16) Хто вірить в сі великі правди такий рішається сповнити Божу волю, се значить, він посвячує себе цілковито, уповаючи на заслугу великої жертви Ісусової. Тоді Бог оправдує такого. (до Римлян 5:1, 8:33) Бог оправдує його тому, щоби чоловік міг статися приємною жертвою як часть Христового тіла. Через заслугу Ісуса Бог приймає його посвя-

ченне і сплоджує до падії життя на-духовім по-землі. Се ділає Він з власної волі через Слово Правди і дає йому свою обітницю, що дасть йому божественну природу. — Яков 1:18; 2. Петра 1:3-11.

“Коли Бог адоптував в такий спосіб чоловіка, се є, прийняв його до своєї родини, тоді такий стається дитиною Божою. (до Римлян 8: 15-17) Він пізнає, що Бог вибирає собі з людей один нарід для свого імені; і що тепер він може статися таким членом. До таких, що посвятилися всеціло Богу, апостол Павло каже: „Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас усяким духовним благословенням на небесах в Христі; так як вибрав нас у нім перед заложенням світа, щоби ми були святими і непорочними перед Ним у любови, наперед назначив нас на всиновленне собі через Ісуса Христа, по рішенню своєї волі, на прославленне славної своєї ласки, котрою обдарував нас у своїм Улюбленім, в котрі маємо відкупленне Його кровю і прощенне гріхів по богатству його ласки, котру намножив нам у всякій премудрости і розумі, обявивши нам тайну, (секрет), волі своєї по своїм наміру, що його постановив у собі.” (до Ефесян 1:3-9) Вони належать до таких, котрих ап. Петро називає дітьми Божими, кажучи: „як послушні діти Божі не ходіть за давними хотіннями вашими, як бувало, коли ви ще не знали.” З його слів видно, що хто стався дитиною Божою, сей мусить змінити свій спосіб життя.

Давні хотіння

“Мати хотінне, або хотіти означає чогось бажати. Нове Сотворіння як дитина Божа, если хоче подобатись Богу, не сміє бажати того, як се бувало, коли він ще не був Новим Сотворінням. Питання, що апостол розумів під словом хотінне? Зовсім ясно, що се, чого апостол желав мати перед тим заким він пізнав Господа, не мусіло бути доконче чимсь злим, бо він признається, що він желав того несвідомо. Если би він бажав щось кому вкрасти або зрабувати або допуститись якого злочину або скривдити свого ближнього, тоді не говорив би, що він ділав несвідомо. З того дальше бачимо, що властивий спосіб життя, який має вибрати собі дитина Божа, мусить бути святий; і ся святість дещо противиться річам, яких він нераз бажав, заким став Новим Сотворінням. Отже се каже нам застановитись і розібрати, що св. Письмо розуміє під словом святість.

Правдива святість.

“Бути святим, значить, бути морально чис-

~~тим. Ся дефініція є неповна. Богато на світі є шляхотних людей, що провадять морально чисте життя. Однак не богато з них є покликані до небесного поклику. Навпаки менше шляхотні з уродження є покликані до небесного поклику. (1 до Кор. 1:26-29) Так і видко, що апостол хотів тут сказати дітям Божим менше більше таке: Коли ви, що були в світі, тоді ви нераз бажали мати деякі річі, котрі вам видавалися добрими і відповідними для вас. Але тоді ви ще не знали пляну Божого, і як Бог його виконує, тому не було нічого злого в тім, коли ви бажали мати певні річі, котрі світ уважав за добрі. Але тепер ви діти Божі; і тому, если хочете Богу подобатись, мусите слухати Його і бути святими, як і Він є святий. Если хочете бути святими, мусите посвятитись Йому всеціло і віддатись на виключну службу Йому і Його справі.~~

²¹ Еслиби святість означала тільки моральну чистоту, тоді бачимо, як легко дияволови переконати многих людей в світі, котрі кажуть: „Если я тільки буду ділав те, що є добре, тоді Бог напевно возьме мене до неба.“ Тільки тоді, коли диття Боже зрозуміє і оцінить, яку велику ласку має воно, коли йде слідами Ісуса, тоді лишень може зрозуміти, що означає бути правдиво святим.

Не-Божі організації

²²Видимою організацією диявола є світ, котрого він є царем або князем. (Йоан 12:31; 2. Кор. 4:4) Був час, коли Ізраїльський нарід був типічною Божою організацією, але сей нарід покинув Бога і дістався в сіти диявола і стався частиною його організації. Тоді Бог заложив фундамент під Сион. Тим фундаментом або підвалиною є Ісус Христос, возлюблений Син Божий, Голова нової організації. Від тоді аж досі Сатана все був противний Сионові, Божій організації, і всіма силами старався відвернути людей від Бога і знищити тих, що станули по стороні Божій. В тій цілі він уживав хитрости і підступу і обману і навіть ошукав многих, що посвятилися Богу. Чи-ж не знаємо, що т. зв. Християне в часі євангельського віку уважали за річ природну займатись політикою і справами державними і переводити ріжні реформи? Чи-ж не є се правдою, що більшість їх вірило, що бути святим вистарчає бути морально чистим, чесним, не рабувати, не красти, ані не допускатись якого злочину і при тім старатись бути терпеливим, лагідним, побожним і ходити на богослуження до церкви? Чи-ж не є се то, як се деякі називали „виробленне характеру,“ і думали, що вони можуть видосконалити свій характер, живучи тут на землі?

²³Богато маючи подібне поняття про святість, охляли і стратили духа, позаяк не могли досягнути совершенства. Таким чином сатана одних ошукав і вони стали думати о собі дуже високо, а другі охляли і стратили духа. Так отже сатана відвернув їх лице від совершенного взору, а казав їм дивитись на себе самих; одні попали в одну крайність а другі в другу. Ціла трудність була в тім, о вони не розуміли свого обовязку і своїх повинностей зглядом Бога і не розуміли, що треба беречись, щоби не впасти в сіти противника.

Як можна статись святим?

²⁴Бог Єгова є святий, бо всі його дороги є праві. (Псалма 18:30) Господь Ісус є святий, бо Він все був в згоді з Богом Єговою і тому його дороги були все праві. Все, що не є в згоді з Богом, є не святе. Сатана і його організація не тільки що не є в згоді з Богом, а ще противься Богу, тому є несвяті. Святість і не святість не можуть йти в парі. Ісус виразно сказав: „Жаден слуга не може двом панам служити.“ (Лука 16:13) Не можна служити трохи Богу, а решта дияволу і його організації.

²⁵Правдивий Християнин не може співчувати з організацією диявола або з чимсь, що має звязь з ним. Хто хоче бути християнином, такий повинен на хвильку подумати і сказати собі: Правда, я можу так поступати і жити, як і прочі чесні люде на світі. Але він повинен знати, що коли буде так поступати він не може бути святим. Він мусить покинути справи того світа, а всі свої сили і здібности посвятити зовсім Богу, если хоче бути святим. Се також потверждає ап. Павло, кажучи: „Не приладжуйтесь до віку сього, а переображуйтесь обновленнем ума вашого, щоб довідуватись, що воля Божа є добра і угодна і звершена.“ — до Римлян 12:2.

²⁶Диявол звів деяких, що думають, що коли будуть удавати на зверх побожних, то будуть святі. Се в дійности облудна побожність. Не один може виглядати на зверх побожно і говорити побожно і бути спокійним і скорий повинуватись настоятелям, і хто видить його може уважати його за дуже побожного, але Бога він не ошукає. Від правдивого Християнина вимагається в дійности, щоби він жив о скільки можливо найчистіше і найправедніше і при тім посвятився Богу, уживаючи всіх своїх сил і здібностей на славу Бога, не маючи при тім нічого спільного з організацією диявола. Чувства правдивого Християнина є виражені в сих словах: „Розглянь мене, Боже, і пізнай серце мое! Випробуй мене, і пізнай думки мої! І подивись, чи я йду дорогою труду

і веди мене дорогою вічною." — Псал. 139: 23.

²⁷Хто так щиро молиться, той буде старатись спізнати дорогу Богу і не буде лучитись та й не буде ходити дорогами організації диявола. Дорога теперішнього світа є фальшива дорога. Такою дорогою ходив майже кождий Християнин, поки не зрозумів правди. Тепер він того не любить. „Через заповіді твої розумним став я, тому ненавиджу всяку стежку фальшиву." (Псальма 119:104) Серце правдивого Християнина прагне ходити дорогами Божими і не може рівночасно любити організації диявола і організацію Богу.

²⁸ Щоби бути святим привидний Християнин мусить серцем своїм звертатись вгору, а не до річей земських. (до Кол. 3:2) Щоби бути святим дитя Боже мусить старатись бути подібним Божому Синові. (до Римлян 8:29) Господь Ісус оперся покусам сатани і остав вірний своєму посвяченню для Бога Єгови. Світ є організацією диявола. Правдивий Християнин жие в світі. Ісус побідив світ, будши вірний своєму Отцю. Він сказав: „У світі горе будете мати, тільки-ж бодріться: я побідив світ." — Йоан 16:33.

²⁹„Будьте святі у всьому життю" наминає апостол. Петро тим хотів сказати, що треба бути святим в цілім своїм поведенню. Наше життя і наші діла мусять бути в згоді з Божою організацією, а противитись дияволу. В такий спосіб Християнин мусить зростати в Христі у всіх справах. — до Ефесян 4:15.

³⁰Апостоли були святі, бо вони всеціло посвятилися і віддали себе на услуги Богу. Ап. Павло сказав, що він нічого не хоче знати, тільки Ісуса Христа і то Його розп'ятого. (1 до Кор. 2:2) А на другім місці сказав: „Одно роблю: забуваю те, що позаду, а сягаю по те, що попереду. Біжу до мети по нагороду високого поклику Божого в Христі Ісусі." (до Филип'ян 3:13) Ап. Павло був ученим чоловіком і займав в світі високе становище, але коли став Християнином, тоді давні справи покинув. То само було з Петром і з прочими послідователями Ісуса. Павло так каже: „Ми збудовані на підвалині апостолів і пророків а наріжним (угольним) каменем є сам Ісус Христос, на котрім уся будівля виведена росте в святу церкву у Господі. На Ньому і ви будуетесь на мешканне Боже в душі." — до Ефесян 2:20-22.

³¹Взростати на Христі Ісусі, значить, посвятитись зовсім і віддати себе Богу для його святої справи. Господь Бог немов буде для себе помешканне, а тим є Сион. Хто хоче бути членом Сиону, сей не може любити ані мати що спільного з організацією сатани. Отже бути святим, означає стояти і боронити справи Божої, не зважаючи на ніщо.

³²Ап. Павло так каже: „Маючи отже, мої любі, такі обітницї, очищуймо себе від усякої нечистоти тіла і духа, звершуючи святість в страху Божім." (2 до Кор. 7:1) Сатана ошукав багато людей і ті вірять, що апостол загірав, щоби очищувати себе лиш від тілесних поганих навичок, думок і слів і поганого поведення. Але зауважмо, що апостол йде дальше, бо каже: „Звершуйте святість в страху Божім," що значить відлучитись зовсім від організації диявола, а посвятитись цілковито справі Божій. Світа не можна покинути, се правда, бо жиемо в нїм, але треба бути неустрашимим свідком для Бога, як довго жиемо в світі. Мусимо цілковито і без всяких застережень посвятитись Богу; а щоби се учинити, мусимо любити Бога. О тим навіть не можемо сумніватись. „Якож вибрав нас у Нїм перед заложеннем світа, щоб ми були святими і непорочними перед Ним в любові." — до Ефесян 1:4

³³Се не значить бути тільки совершенним у інтенціях, мати тільки совершенну інтенцію або намір. Неодин може ошукувати себе самого, кажучи: Я маю намір бути вірним Господу, я хочу бути вірним Християнином, а при тим укриває своє світло під стіл і говорить мисленньо про організацію диявола зі страху, щоби кого не образити. Тим самим він показує, що не є правдивим свідком для Господа.

³⁴Если дитина Божа любить свого Отця, тоді буде заховувати Його заповіді і буде заховувати їх радо. (1 Йоана 5:3) Ніхто не може заховувати заповідей Божих і рівночасно не бути в Його службі. Нераз браття нарікають на Вартову Башту, що вона завзиває їх усе до усильної праці, але на щасте се ділають тільки такі, що уважають себе за совершенних святих, чикаючи нетерпеливо, коли Ісус забере їх до себе і за дармо дасть їм найбільшу нагороду. Вартова Башта порушує сю справу тому, бо се справа великої ваги для всіх.

³⁵Одна така заповідь, яку Бог дає тепер дітям, є: „Ви свідки у мене, що я Бог." (Ісаїя 43:10, 12) Окрім його дітей ніхто не свідчить нині о Нїм, що Він є Бог. Він сподіється, що ті, що посвятилися Йому, будуть сповняти се охотно. Обовязком кожного правдивого Християнина є звернути увагу своїх братів. Те саме потверджує апостол Юда кажучи: „Ви любі найсвятїшою вашою вірою будуйтеся і в душі святим молїться, і себе в любові Божій хоронїть, дожидаючи милосердя Господа нашого Ісуса Христа до вічного життя." — Юда 20,21.

³⁶Наша найсвятїша віра се наше повне довірє і віра в Божій плян. Ми знаємо, що царство Боже наблизилось і що сатана старається знищити насїнне обітницї і що нашою одиною охороною проти сього є перебувати у

Христі і заховувати Божі заповіді. Хто любить Бога і докаже свою любов ділами зглядом Нього, такий в очах Божих є святим.

“Ап. Павло в своїм посланню до Жидів вичисляє ряд святих старого завіту. Се були пророки. Бог узнав їх за святих не тому, що може вони були совершенні своїм організмом і не тому, що вони може виробляли свій характер, а тому, бо були цілковито віддані Богу і його справі. Павло ставить їх за приклад Християнам. Св. Письмо подає правду о тих муцшинах і жінчинах, але, если би ми хотіли судити їх після людського осуду, тоді вони не могли би бути святими. Між ними був Давид чоловік після серця Божого. Чому? Позаяк він серцем своїм був цілковито відданий Богу.

“Бог є святий і справедливий в своїх дорогах і все таким буде. Апостол каже, що хто не буде святий, сей не побачить Бога. А святими, котрі побачать Бога, є ті, що люблять Його і є Йому вірні. „Полюбіть Господа всі його праведні! Вірних сохранив Господь.“ — Псалма 31:23.

“В теперішнім часі Бог подав своїм вірним яснійше поняття про організацію сатани і дав їм ласку стати по Його стороні. Если коли в своїм невіжестві правдивий Християнин не знав добре, що то є організація сатани і бажав нераз мати те, що було зле, бо йому видавалося, що се добре, то тепер він не буде більше того бажати, а буде старатися бути святим, як Бог є святий. Нове Сотворінне буде уважане за святе, если буде мати любов несамолюбну; если посвятиться вірно і широко для справи Господньої і буде Його вірним і правдивим свідком.

“Абсолютна, цілковита святість має бути не тільки прапором або знаменом, до которого наш ум повинен злетіти і уважати се за добре, але також ми повинні старатися її досягнути. Цілковиту святість, як її розуміє св. Письмо, мусимо досягнути тут, доки живемо. Значить, що такий мусить бути чистий в своїх думках,

словах і ділах, о скільки се для нього можливе будучи несовершенного організму. Але воно означає ще щось більше, аніж те. Воно значить посвятити себе цілковито справі Божій і ділати се з любови, виконуючи вірно зобов'язання своє, яке виходить із тої умови, яку він заключив, що буде вірним свідком для Бога. Правдивий Християнин на тій землі може знелюбити організацію диявола, а посвятити свої сили і здібности для організації Божої і оповідати про ню людям, і таким чином може досягнути степеня вимаганої святости. Коли так буде поступати і неуставати в праці аж до кінця, тоді отвориться йому щедрий вхід до царства нашого Господа і Спаси Ісуса Христа.

ПИТАННЯ ДО УСТУПУ:

- Чи жадається святости від правдивого Християнина? Як розуміють се слово? Чому в інтересі сатани не дати спізнати правдивого значіння? — § 1-3.
- Чи маємо старатися поступати після свого правила? Если так то чи дістанемося за се до неба? — § 4-6.
- Що значить бути святим? Як показано в образі? — § 9-11.
- Чи сатана був спершу святий? Коли і як стався несвятим? — § 12, 13.
- Що є тайною і коли зістала відкрита? До кого відносяться слова на самім вступі? — § 14, 15.
- Як стався дітьми Божими? Опиши докладно? — § 16-18.
- Що апостол розумів під давними хотіннями в незнанню? Чому загальна дефініція святости є недокладна? Перекажи думку ап. Петра — § 19-21.
- Що є видимою організацією сатани? Коли Бог заложив підвалину під Сиона? Як сатана воював проти нього і що йому удалося? — § 22, 23.
- Як можна стати святим, так як Бог є святий? Як сатана завів многих? — § 24, 25.
- Чи маємо брати участь в організації сатани? Як маємо приподоблюватися образу Сина Божого? — § 26-27.
- Що значить бути святим у всьому життю? Який приклад злишили нам апостоли? — § 28, 29, 30.
- Чи в 2 до Кор. ап. Павло говорить о виробленню характеру? Поясни. Як маємо бути святі і непорочні перед Ним у любови? Чи єя інтенція вистарчає? — § 31-32.
- Чи побожне і чисте життя є достаточним знаком любови до Бога? Если ні, то чого потреба? § 33-36.
- Чому пророки називаються святими? — 37.
- Подай коротко 1) значіння святости; 2) чим вона є; 3) чим вона не є; 4) і як можна її досягнути? — § 38-40.

Заповіт-угода Бога з Ноягом

„Дугу мою кладу я в хмарі, щоби вона була знаменом заповіту угоди між мною і землею.“ — 1. Кни. Мойсея 9:13.

Адамові діти множилися скоро, але рівночасно падали жертвою хитростей сатани, котрий поклав собі за ціль відводити людей від Бога. З дальших місьв св. Письма пізнаємо, що люде все ще були під наглядом сатани, як їх опікуном, і що він мав до своєї розпорядности певне число ангелів, котрі пішли за ним. Він задумав опоганити людський рід через мішанину ангелів з людьми. Маючи силу прибирати людські

тіла, багато ангелів брало собі дівчата за жінки. Із тої мішанини родилися великани, знані з мітології, як боги і сини божі, що жили з людьми.

Однак се потомство було дуже лихе і вони допускалися над людьми великого насильства. І читаємо, що Бог побачив, що ледарство людське було велике на землі, а люде дбають про всякчасно про лихе. Людська природа була майже цілковито зіпсута. Нояг і

його родина були правдоподібно одинокі, що були чисті і не мали нічого спільного з ними. Напір злого був так великий, що для людей було майже неможливим опертися тому. Щоби отже заховати людський рід чистим, цього не міг ніхто учинити, тільки оточити Бог.

Тому Бог постановив знищити всіх тих, що вийшли з сеї мішанини і були під впливом ангелів. На яких 120 літ перед потопом Бог сказав Ноягови, що Він має намір знищити світ водою і розказав йому збудувати корабель. Нояг послухав Бога і таким чином оказав свою віру і послух зглядом Бога. Тим самим Нояг став проповідником справедливости, і о нім є сказано, що він ходив з Богом. — 1. Мой. 6:9; 1 Петра 3:20.

Видко, так Бог хотів, що діти Нояга, (Сем, Хам і Яфет) народилися, коли Ноягови було 500 літ. Через се вони заховалися перед злом, яке панувало тоді в світі; прийшли на світ тоді, коли Бог об'явив Ноягови, що заміряє затопити світ водою. Вони так сказати-б прийшли на світ в тодішній правді. Нояг послухав Бога і збудував корабель і тим спас себе і свою родину. Зовсім правдоподібно, що Ной уживав до бодуви і тих людей, що насміхалися з його роботи, але через се його свідочтво було о много сильніше.

Можна було сподіватися, що Нояг буде просити Бога, щоби міг забрати до корабля скільки буде можна людей, але він того не учинив. Корабель був построєний для нього і для його родни і для заховання тих родів звірят, як се подобалося Богу. В назначений час Бог учинив, що прийшли звірята і він забрав по парі птиц і звірат до корабля; з чистих звірат взяв до корабля по сім. — 1. Мойсея 6:19; 7:2

На розказ Божий Нояг з родиною увійшов до корабля і зачинив за собою двері. Сім днів пізнійше отворилися облаки і став падати сильний дощ. Поволока пари, що окружала землю, згустилася і упала на землю в виді уливного дощу. Се були наче великі хмароломи. Сорок днів без перерви падав дощ і вода підносилася, аж війниці залезли найвищі вершки гір. — 1. Мойсея 7:17, 19.

Біблія не твердить, що води покрили цілу землю; не каже, щоби потоп був по цілім світі. Ціль, чому прийшов потоп, було щоби знищити нову мішанину ангелів і людей; і можемо зовсім сміло припускати, що люди ще не були розсіяні по цілій землі. Сто п'ятьдесят днів води що раз то змагалися на землі, а відтак стали опадати, і по майже близько одним році, як Нояг увійшов в корабель, можна було знова вийти з корабля. (1. Мой. 7:11; 8:13, 14) Коли Нояг вийшов з своєю родиною з корабля, він побудував жертвник і приніс Богу жертву з кожної чистої звірини з кожної чистої птиці. Бог прийняв сю жертву.

І читаємо, що Бог рішив, що вже більше не буде проклинати землі задля чоловіка, хотів серце чоловіка є але від молодости; і що також більше не буде нищити всякого сотворіння, як він се учинив тепер; але обіцяв, що як довго „земля землею сійба і живна, хо-

доща і снага, літо і весна, день і ніч не перестануть.” (1. Мой., 8:22) Від того часу різнився на землі новий порядок. Ап. Петро називає се новими небесами і землею, і каже, що попередні небеса і земля проминули і були знищені у воді. Нояг і його родина стали тепер перед Богом, як колись Адам на початку світа. І Бог благословив Нояга і його синів, як колись благословив Адама.

Від тепер, в життю настала велика зміна. Правдоподібно обірвання водняного перстення, що окружав землю принесло з собою зміну клімату. Тепер чоловікові дозволено їсти мясо звірат, тільки крові не вільно було їсти. Перед тим чоловік міг їсти тільки ярину. Бог заборонив їсти кров, через се хотів Він сказати, що кров або життя чоловіка се річ свята і всяке пролляття людської крові буде потягати за собою бажання відплати; і хто би важився відобразити другому життю, такого треба було укарати смертю. Бог жадав цього, позаяк чоловік був сотворений на подобу Божу. Чоловік міг убити звірину, але ні звірина ні чоловік не мав права убивати людини. — 1. Мой. 9:1-6.

Тоді Бог заключив угоду з людьми, представителями котрих був Нояг і його сини. Бог сказав, що на будуче вже ніколи не буде губити всіх людей і звірину потом, та що не буде більше нищити землі водою. (1. Мой. 9:11) Перед тим, коли землю окружав перстень з пари, не було вилко ніколи дуги, але тепер, коли сей перстень унав, показалася дуга, котру звичайно можна бачити в часі дощу або в наслідок дощу. Ся дуга стала тепер знаком угоди між Богом а чоловіком і всім сотворінням на землі. — 1. Мой. 9:17.

Є люди, котрі, знаючи, який є Бог не хотять повірити в се, щоби Він хотів знищити так-богато людей, і деякі так звані модерністи-поступовці не вірують у сю подію, яко би вона сталася з волі Бога. Вони припускають, що може було таке щастя на світі і води затопили землю, але в се, що пише св. Письмо, не хотять повірити. Вони не видять причини, чому Бог мав би таке діло робити, і тому не знають сеї причини, як її подає св. Письмо. Вони не можуть повторити з пророком Давидом: „Діла руки Його права і правосудя; всі заповіді Його вірні.” — Псалма 111:7

Потоп має дуже велике значіння в історії чоловіка. Маємо написано, що життя, яке люди провадили перед потопом і яке було причиною самого потопу, було типом або образом на будуче. Ісус Христос сказав, що дні його повороту будуть подібні до днів Нояга. Люди що жили за часів Нояга, не звертали найменшої уваги на його пересторогу, що зближається катастрофа. Так подібно буде за часів другої його присутности, — сказав Ісус. Люди будуть легковажити і кенкувати собі із слів, які будуть проповідати о його другим повороті і о зближаючійся на світ катастрофі. — Мат. 24: 37:39; 2. Петра 3:4.

З приходом нашого Господа Ісуса наступить цілковите знищення старого порядку на світі, подібно, як се сталося через потоп. Як тоді тепер існуючі небеса і земля зайняли місце старих, так також з при-

ходом Ісуса Христа сі небеса і земля мають зробити місце новим небесам і новій землі, де правда має перебувати. Ап Петро каже, що складові частин теперішніх інституцій будуть знищені огнем. — 2. Петра 3: 6, 12-13.

Як тоді, так і тепер люде на світі зовсім не зважають на Бога і на правду, і нема надії на поліпшення. Але огонь гора вичистить світ із цього зла, як потоп вичистив з давнього і приготує їх на прийняття нових небес і нової землі під управою Князя мира, Ісуса Христа.

Сини Нояга поломали свою угоду з Богом, як Адам свою. Бог приказав їм, щоби дбали про загальне добро всіх, але не минув довгий час, а вони стали поступати своєю дорогою, а не Божою. Від тоді деякі одиниці почали творити свої царства; насильно змушували одних служити собі, а сами панували і ледаділи. Людська історія записана кровю. Люде на зважали на умову, яку Бог заключив з ними; людське життя уважали за річ марну, а землю немов би вона мала належати тільки до тих, що насильно можуть загарбати. Всесвітню війну можна уважати за послідний найбільший гріх, якого допустилися люде і тим согрішили проти угоди, яку Бог заключив з ними через Нояга. Цілий цвілізований світ хвалився, що у них людське

життя се річ свята, і мали відповідні права, що мали боронити людського життя; що хто відібрав би другому життю, сьому мали відібрати життю. Але всі ті просвічені народи поламали свої закони і допустилися найбільшого злочину супроти людей і супроти Бога. Тому тепер Бог знова мусить оказати свою силу, щоби Його імя і честь були в славі у людей, і щоби воно сталося для них спасенням, як се бачать ті, що йдуть вірно за наукою Його слова або Біблії. Многі держави, що називають себе християнськими, не дбають нині зовсім про Бога. Світ стає зовсім обоятний зглядом Бога. Ні одна держава не тримається заповідей Ісуса Христа, а всі живуть чисто по поганськи.

Як говорять другі пророцтва св. Письма, Бог заміряє тепер очистити землю із тої нечистоти, яка занувала на світі, щоби приготувати їх до тисячлітнього царства Христа. Також звяже сатану і не дасть йому більше зводити народи і обезславляти своє святе імя через фальшиві науки і віри. Правда, сатані вдалося вмовити в перших родичів, що слова, які Бог сказав, їм, не містили правди в собі і на що не можна сполгатися; і то саме він вмовив тепер в так званіх християн, щоби не вірили писаному Божому слову. Але вкортці заслона, що покриває всі народи, буде усунена і знята з їх очей. — Іса 25:7.

Авраам і царі

„Та в тім усім ми побіджаємо через того, що нас полюбив.“ — до Римлян 8:37.

По потоці люде множилися скорше, як за часів Адама. Всі розмовляли одною мовою; але, що їх серце було зіпсуте і противне Богу, тому Він уважав за потрібне помішати їм язики. Се сталося при будові вежі у Вавилоні.

Тоді мало було людей, що хотіли віддавати честь Богу і правдоподібно тільки потомки Сема остали йому вірні. Потомки Сема жили головно в Мезопотамії, в краю положенім між двома ріками, Евфратом і Тигром. Мезопотамією називано горішню північну часть краю, а полудневу часть називає св. Письмо Халдеєю і Синаром.

Осьмим поколінням по Ноягу був Тара з Халдеї, що мав трьох синів, наймолодший з них був Авраам, що стався пізнійше отцем вибраного народу. Читаємо (1. Мой. 11:31), що Тара виїшов з своєю родиною з Халдеї з міста Ур, де проживав, щоби удатися до Канаану. По дорозі усів в Мезопотамії в Гаран і там умер. Мученик Стефан каже, що Бог перед тим був вже сказав Авраамови, щоби виїшов з рідної землі і удався до Канаану. Авраам послухав Бога і пустився в дорогу. Бог обіцяв йому, що если учинить се, що Він приказує, отримає за се благословенство, не тільки він але через його потомство будуть благословенні всі народи землі. — 1. Мойсея 12:1,2; Діяння Апостолів 7:2.

По смерті свого отця Авраам переселився в Канаан, бо Бог опіцяв дати йому його на вічне посідання. Враз з Авраамом пустився в дорогу також Лот, син його брата. Коли прийшли до Сихему, що є в Канаані, Авраам побудував там жертівнику Богу Єгови. Звідси переселився він дальше на полудне до Бетел, де також поставив жертівник.

Так отже Авраам і Лот осіли в обіцяній землі, і у скорім часі розбогатили. А що пасовиска для худоби не було подостатком, тому між пастухами приходило часто до сварні. Щоби сю річ поладити в мирний спосіб Авраам дав Лотови до вибору, котру сторону хоче вибрати для себе, а він на се пристане. І Лот вибрав сторону Сидим і замешкав недалеко міста Содомі.

Сталося, що чотирох царів зі сходу напало на сторону де жив Лот, і підневолили під себе цілу сю країну з її п'ятьма царями, і через дванадцять літ мусіли платити їм данину. Але на тринадцятий рік вони збунтувалися і не хотіли бути дальше їм підлеглі. Але сі царі прийшли з військом, міста їх попалили а самих жителів забрали в неволю. Деякі жителі уратувалися утечею, між котрими спасся також цар содомський.

Між полонниками находився Лот з своєю родиною. Коли Авраам о тім довідався, зібрав своїх слуг і

враз з другими пустився в погоню за тими царями, і недалеко Дамаску нанав в ночі на них і побив їх зовсім, а полонених пустив на волю.

Коли о тім довідався содомський цар, вийшов на проти нього і привитав його сердечно в царській долині. Також цар Салиму, Мелхиседек, вийшов на проти нього з хлібом і вином. Мелхиседек був царем і священником правдивого Бога і поблагословив Авраама. За се Авраам узнаючи його священничий уряд, дав десятину із всього, що мав.

Тоді цар содомський каже: „Віддай мої слуги, а майно возьми собі.“ На се Авраам відповів: „Здіймаю руку мою до Господа вишнього, що сотворив небо і землю: і витки і ременя обувяного не возьму з усього твого, щоб не сказав: Я збагатив Авраама.“

— 1. Мой. 14:21-23.

Сі записки св. Письма мають велике значіння. Довгий час всякі різні критики подавали в сумнів таку подію св. Письма, кажучи, що історія не знає про такі походи царів зі сходу. Але найновіші археологічні розкопки потверджують історію св. Письма. Не пошквідить нікому, если хто навчиться, що пошанівок зглядом Бога, се початок мудрости.

Історія о Мелхиседеку належить до одного з найцікавіших місць св. Письма для кожного Дослідника Біблії. Мелхиседек був царем Салиму, правдоподібно пізнійшого Єрусалиму. (Гляди Пс. 76:2) Можливо, що цар содомський стрітив Авраама, коло сього міста, і Мелхиседек вийшов і благословив його. Про сього царя священника не маємо нічого більше сказано, а

однак він належить до найбільш важних осіб, котрих згадує св. Письмо.

Ап. Павло в своїм посланню до Жидів каже, що Мелхиседек не мав ні отця, ні матери. Сих слів не треба розуміти немов би він був якою надприродною істотою, але, що він вийшов на сцену на хвилю і, сповнивши своє діло, опустив її. Сей Мелхиседек був прообразом або типом Божого Сина, котрий стався священником по силі вічного життя. (до Жидів 7:16, 17) Пророк Давид під впливом святого духа предсказав, що Ісус буде таким священником. Він предсказав, що прийде такий, що буде священником Богу по чину Мелхиседека; і своє священство по словам св. Письма Він не унаслідить по нікім, ані не перейде воно до других людей; і що Він має мати царську власть.

Ще одна річ на котру варто звернути увагу, а то, що Авраам не хотів нічого прийняти з рук царя содомського. Він не хотів, щоби хто описля говорив, що він збагатився багатством Содоми. Тим Авраам сказав більше, аніж думав. Без сумніву, що сатана, що був правдивим царем Содоми, міг би описля казати, що багатство Авраама не було в наслідок благословенства Божого, але що він то дав йому його.

Ся битва є першою битвою між Божими людьми а царями зі сходу, про котрих згадується в св. Письмі. Посідніми часами було багато таких битв переважно на шкоду насінню Авраама. Але вкінці той, що хотів знищити Авраама і його насіння, сам буде знищений, як сказав Бог до Авраама. — Гляди 1. Мой. 12:1-2, Одритте 18:20, 21.

Авраам і подорожні

„І благословляється в нім всі народи земній.“ — 1. Кн. Мойсея 18:18.

Після того, як Авраам визволив Лота і його родину, мав він видіння в ночі. Господь так до нього промовив: „Не бійся Аврааме; я тобі щит, нагорода твоя велика буде велика.“ Можливо, що Авраам боявся, що його побіда над тими царями викличе боязнь у сусідних племен і сі стануть війною на нього.

Авраам учувши сі слова, промовив, що він не має свого наслідника, хіба що син невілнниці буде його наслідником. Та Бог заневний його, що його власний син буде його наслідником. І вивів Бог Авраама з намету і сказав йому злічити зорі, і сказав: „Такі будуть потомки твої.“ Авраам повірив Богу і се зістало почислене йому за праведність. Описля Бог прибягою своєю заклявся, що його потомки наслідять сей край від Єгипетської ріки аж до Евфрату. — 1. Кн. Мойсея 15:18.

Та роки уживали а Авраам, як не мав так не мав сина. По тодішньому звичаю Авраам взяв собі за жену слугу свою Агару (Гагар) і від неї мав сина Ісмаїла. Коли Ісмаїлови було тринадцять літ, Бог сказав Авраамови, що Ісмаїл не буде наслідником його, але що Сара приведе йому сина. Тоді Бог змінив імя

Аврама на Авраама, і заключив завіт обрізання: що ніхто не може брати участі в завіті, если не буде обрізаний. Авраамови було тоді дев'ятьдесят літ, і він послухав розказу Божого і він сам і всі, що були в нього, зістали обрізані.

Недовго описля Авраам сидів в тіни намету, коли бачить, аж се трьох чоловіка стоїть близько нього. Він зараз встанув і поклонився їм до землі і запросив їх до себе до хати. Подорожні пристали на се і вступили покріпитись. Авраам розказав Сарі спечи красного хліба і приготувити тучне теля для гостей.

В часі розмови один з подорожніх сказав, що за рік він знова тут прийде а тоді Сара його жена буде мати сина. Сара, що стояла під шатром, учувши се усмінулася; уважала се за річ неможливу для себе, бо вона була в старих літах. „Ото ж здобуться мені на таку віху? Пан же мій старенький. І сказав Господь Авраамови: Чого усмінулася Сара сама в собі, говорячи, Чи справді бо мені вродити? Я же собі стара вже. Хіба є що неможливе в Бога? О сій порі вернись до тебе через год, і буде в Сарі син. Але Сара не признавалася, говорячи: Я не сміялась. Бо вона

злякалась. — І сказав їй: Ні, ти сміялась. — 1. Мой. 18:12-15.

Звичаям Біблії є, що посланець говорить так, як би він був самим тим, що його послав. Тут сказано, що Господь Єгова говорив з Авраамом і їв мясо і хліб і пив молоко. В св. Письмі нема ніде сказано, щоби Бог прибирав коли людське тіло. Можемо слушно припускати, що той котрий говорив в імені Єгови був той, що все до того часу промовляв в імені Бога Єгови, і котрий до сього мав право. На інших місцях св. Письма той сам ангел є названий ангелом Господнім і ангелом Його присутності. (Гляди 2. Мой. 22:23; Ісаїя 63:9) Що се були ангели, а один з них був преславний Логос, бачимо ясно із послання Павла до Жидів 13:2.

Подорожні встали і пустилися йти в сторону Содоми. Авраам у своїй ввічливості супроводжав їх, показуючи їм дорогу. Коли вже мав їх прощати, Господь промовив до своїх товаришів: „Чи втаю я від Авраама раба мого, що я творю? Та ж Авраам буде народом великим і потужним і благословиться в ньому всі народи земні.“ І Господь додав, кажучи до тих, що були з Ним: „Бо я знаю, що він накаже сином і домови своїйому по собі, щоби хоронили дороги Господні, ділаючи правду і суд, щоб справдив на Авраамові Господь усьо, що говорив до нього.“ — 1. Мойсея 18:17-19.

Тайна, котру Господь хотів відкрити відносилася до Содоми. Гріхи Содоми і Гомори ввійшли аж до неба і Бог післав свого заступника розслідати се. Тепер Авраам, що знав добре Содому, станув перед Господом і став вставлятися за Содомлянами. Він найперше запитав Господа, чи він знищить би цілу Содому, як би там находилося нитьдесять праведників. На се Господь відповів, що ні.

Авраам був доброго серця. Тепер, коли Господь сказав йому, що в нім будуть благословенні всі народи землі, він уважав, що він я к їх посередник може тепер вставитися за ними. І став просити, чи знищить місто, если буде там менше число праведників, як нитьдесять, так що аж зійшов до десяти. А коли довідався, що там нема ані десяти праведників, дальше заперестав просити.

Если возьмемо на вигляд, що Авраам правдоподібно думав, що він розмовляє з ангелом Господнім, то певно не возьмемо йому за эле, що він вставлявся за людьми перед Господом. Се вперве маємо записано, що хтось вставляється в молитві за другого. І се зовсім справедливо, що той, що був назначений Богом бути посередником через котрого всі народи землі мали бути благословенні, міг занести молитву о помилювання. Дехто думає, що Авраам учинив похибку, що він повинен був просити Бога о помилювання міста, хотяй би там не було ані одного праведника. З того видно, що вони не розуміють доріг Господніх.

Обітниця дана Авраамові є немов тою дугою, що вноситься через цілу людську історію понад всі земські

народи і покоління. Св. Письмо тільки о тім говорить і подає, як ся обітниця в своїм часі сповниться. Подає, як се насіння вибирається і коли буде ціле, і як воно буде благословити через царство правди і справедливости.

Цині Християне мало звертають на се увагу. Число таких, щоби мали віру в Боже слово, котре Він сказав до Авраама, і котрому він повірив і через се стався отцем віруючих є дуже мале. Богато є учителів, але мало віруючих. Хотяй вік скінчився і розпочався новий період для світа, то однак із тих всіх мільонів людей мале число чуло о Ісусі Христі. Дуже мало хто з них знає, чому Ісус умер, а ще менше вірує в Нього як в свого Спасителя.

Авраам має найважливіше місце в світі, але його час ще не прийшов. Ап. Павло називає його „наслідником світа.“ (до Римлян 4:13) Однак Авраам займає друге місце по своїм насінню. Насінням тим є Ісус Христос і посвятивши себе, що йдуть вірно стопами Його; вони є вибрані з Ним, як каже ап. Павло: „Коли ж ви Христові, то ви насіння Авраамове, і по обітниці наслідники.“ — До Галат 3:29.

Також ап. Павло каже, що під присягою дана обітниця Авраамові щодо насіння відноситься в першій мірі до тих, що приходять до Христа (1. Мой. 22:18; до Жидів 6:18) Вони, се насіння Авраамове по вірі, будуть вивішені з Христом до божественної слави, і через них, через свої духові діти, навіть сам Авраам буде поставлений на становище ласки.

Авраамові не було обіцяне небо, і коли він умер, він не пішов до неба. Він спочиває з „своїми людьми.“ (1. Мой. 25:8) Він спить очікуючи воскресення. Коли він воскресне, тоді отримає свою обітницю. Його наслідством, його обіцанням краєм, є край Палестина, котра жеде на нього і на його діти, учасників завіту. Ісаак і Яков були учасниками з ним; також з ним будуть і ті, що мали його віру, таку, як він. Бог приверне їх, як совершенних людей, і вони будуть царями, що будуть управляти народами землі під проводом духового Авраамового насіння. — Псалма 45:16; Ісаїя 32:1.

Авраам, Ісаак і Яков жили, як чужинці в „обіцанім краю“ і виглядали часу, коли ся земля буде їх власна на все. Бог „наготовив їм город-місто“ (царство), назване містом Божим, котре здійснить їм всі давні їх обітниці. — до Жидів 11:9-16.

Дуже можливо, що в тім часі не було другого такого чоловіка, котрий любив би так дуже Бога і праведність і котрий хотів би учини своїх дітей дороги праведности — над Авраама. Се можемо заключати зі слів: „Бо я знаю, що він накаже сином своїм і дому своєму по собі, щоб хоронили дороги Господні, творючи правду і суд, щоб справдив на Авраамі Господь усьо, що говорив до нього.“ Бог все нагороджав праведне життя.

Яков у Бетел

„Се я з тобою і оберегати му тебе на всякій дорозі, що нею пійдеш.” — 1 Кн. Мойсея 28:15.

Ісаак, маючи сорок літ, взяв собі за жону свою своячку Ревеку. Та через двацять літ не мали дітей. Вкінці на просьбу Ісаака Бог зміласердився і Ревека стала матерю. Близнюки уродилися їм, два хлопці. „Вийшов наперед син первенець червоний, увесь наче скіра космати, і дала йому імя Есав. А потім вийшов брат його; рука ж його держалась за п'яту Есавову, і дала йому імя Яков.” — 1 Мой. 25:25, 26.

Есав став любимцем вітця, бо Ісаак любив дуже м'ясо дичини, котру приносив йому Есав. Яков же був любимцем матері і любив домашнє життє. Ходив коло господарства і старався жити зі всіма мирно.

Відношення родичів до їх дітей показує, як вони задивлялися на завіт угоду, яку учинив Бог з ними. Не можна ганити Ісаака за його відношення до своїх дітей. Він видів, що Есав не дбає за свою обітницю, але позаяк любив смачні страви, котрі приносив йому Есав, тому побирав його. Яков знова жив, так як приписувала угода-завіт, і дбав про дїм. Так Яковові, як і матері будучність дому була дуже на серці. Ревека, котра лишила дїм свого Отця, щоби мати участь в Божій обітницї, мусїла нераз питати себе: що буде, як Есав стане наслідником? Чи він налається до сього?

Езав виріє поза домою, бо любив полювати дику звірину. Одного разу прийшов він з поля дуже умучений і застав, як Яков приготавляв собі сочевницю. І каже Есав Якову: Дай мені наїстись сеї червоної сочевниці, бо я дуже ізнемігся. Яков бачив, що його брат не дбає про обітницю, дану його дідови Авраамови, постановив з того скористати, і каже: „Продай мені своє первенство.” Езав видів, що Яков знає, що він не дбає про своє первородство, і тому скоро зрікся його кажучи: На що мені се первенство здалося? І продав своє первенство і ще присягою ствердив. — 1 Мойсея 25:30-34.

Коли Ісаак став вже старий і чувся близьким смертї, не говоривши сього нікому, покликав Есава до себе і сказав йому йти в поле і убити звірину і приготувити для нього потраву, яку він дуже любив. „щоб моя душа благословила тебе, заки вму.” 1 Мой. 27:1-4.

Ревека зачула сі слова і тим дуже зажурилася. Вона знала, що се не буде добре. Бог вибрав Якова і йому мало припасти благословеннє Авраамове. До того вона знала, що Есав сиродав своє первородство Якови. Ревека була мудра і енергічна жінка, що хотїла добра своїй родинї. Видячи, що Есав не дбає про первородство і полученнє з тим благословеннє, а Ісаак помію сього хоче йому його уділити, отже, щоби сьому перешкодити ужила підступу, щоби благословенства первородства перейшли на Якова, до котрого вони правнє належали.

Ревека оповїстила свій намір синові Якови. Приготувала смачнє їдженнє, яке любив стець, наїла одїж

Есава на него, скірками козячими пообгортала руки і шию і сказала, щоби удавав перед отцем, що він Есав. Яков так і учинив. Сього способу роботи не можна похвалити, але вони всі поступали не так, як повинні були. Ісаак не звертав уваги на се, що Есав своїм поведеннєм не оказував, що він заслуговує на благословеннє первородства, і він певно мусїв знати, що Есав вже сиродав своє право первородства. Есав також поступав нечесно: він сиродав своє первородство і отримав належну ціну, як думав, а тепер хотїв ошукати свого брата.

Плани удався. Хотїй Ісаак сумнівався, чи се Езав, але немимо того поблагословив Якова. Коли Езав повернув з поля і довідався, що Ісаак уділив свого благословенства Якови, гірко заплакав і просив Отця, щоби і його благословив. При тим загрозив, що скоро отець умре, то убє Якова. І сказав: „По правді дано йому імя Яков, бо підійшов мене два рази; раз, коли взяв в мене первенство, а тепер благословеннє мое забрав.” Але Есав не говорив правди. Він легковажив собі те, за чим тепер так дуже жалував і плакав та сиродав за миску сочевниці. Він тим самим стратив право до первородства.

Есав гірко плакав. Коли побачимо, як мущина ревнєно плаче, мимоволї чуємо до нього симпатію. Але сі слези плили з лютости і тому, що йому не вдалося так, як задумав. Если би він був плакав з жалю подїбно другим, тоді скоро був би знайшов ласку у Бога, бо Бог є недалеко сокрушеного серця. Що Есав в нічїм не змінився, пізнати з того, що грозив убити свого брата.

Коли о тім дізналася Ревека вона порадила Якови вступитися з очей Есава, аж промине його гнів і забуде за його учинок. Щоби се виглядало лучше вона пішла до Ісаака і сказала, що її життє не міле через се, що Есав взяв собі жінки з Хетев, а як би ще те саме учинив Яков, то її не могла би жити на світі. Тодї Ісаак покликав Якова до себе і заповїв йому, щоби небрав собі жінки з поміж дочок Хаанаанських, а йшов до брата матері своєї і зміж його дочок взяв собі жінку. Посилаючи його ще-раз поблагословив його. — 1 Мойсея 28:4

Ми розбираємо сю історію трохи обширнїше, щоби усунути невластивє поняттє, яке дехто має о Якові. Скоро він покинув дїм свого отця і матері і пустився в дорогу там у Бетел показався йому Бог у сні і повторив йому благословеннє, яке приобїцяв Авраамови і Ісаакови.

Вже саме те, що Бог обїявився йому і не жадав від нього, щоби він жалував за свій учинок з Есавом, каже нам заклячати, що Бог в тім учинку не бачив нічого злого, як деякі думають про Якова.

По цілоденній мандрівцї прийшов Яков до Бетель,

де умучений заснув, положивши собі під голову камінь. В сні мав він сон. Бачив трапину, що сягала від неба аж до землі, а ангели небесні сходили по ній. І чув голос, що говорив до нього: „Я, Господь Авраамів, отця твого, і Бог Ісааків. Земля, що на ній лежиш, тобі віддам її і насінню твоєму. І буде насіння твоє, як пісок земний і розпросториться на захід сонця і на північ і на полудне, і благословляться в тобі всі коліна землі і у насінню твоєму. І се Я з тобою і оберігати му тебе на всякій дорозі, що нею підеши; і верну тебе в сю землю, бо не покину тебе, доки сотворю все, що говорив тобі.“ — 1 Мойсея 28:13-15.

Пробудившись Яков зі сну, сказав: Певно, що Господь є на цьому місці а я й не знав. Він налякався і сказав: „Як страшне місце се! Не що инше воно, як дім Божий, а се верота небесні.“ І встав Яков рано в ранці і взяв каменя, що положив був собі у голови і поставив його, як стовпа і злив на нього олії і прозвав се місце Бетель, позаяк йому здавалося як дім Божий. І також зложив обіт Господови. — 1. Мойсея 28:20-22.

Обітниця, що була дана під заповітом Авраамови, що в ній і його насінню будуть благословенні всі роди землі, мала тепер бути дана Ісаакови і Яковови. Ся обітниця є виражена трохи инакше до кожного з

них. Авраамови була вона висказана повна і загальна ціла. Коли Бог дав її Ісаакови тоді сказав: „І наздожу насіння твоє, як зорі небесні,“ а до Якова сказав: „І буде насіння твоє як пісок земний.“ (1. Мой. 26:4; 28:14) Се вказує на різницю між ними, що хочай обидва мають дану обітницю, то між одним а другим заходить різниця, як також се вказує на два різні роди Божого спасення.

Ісаак був типом духового насіння Авраамового, котрого першим членом є Ісус Христос. Се насіння складається з всіх тих, котрі у євангельським віку приходять через Нього до Бога і бувають сплоджені святим духом. Яков же представляє земську фазу (часть) Авраамової обітничі. Авраам має два насіння; одно складається з тих, що є дітьми по духу; друге з дітей по тілу.

Ся обітниця благословенств стане сповнитися в короткім часі. Коли скінчиться вузка дорога посвячення себе Богу, а тоді стане повертати ласка до земського Ізраїля, а опісля прийде черга на мертвих, на Авраама і на других, що були вірні Богу перед тим, ніж прийшов на світ Ісус. Тоді також знання о Бозі розійдеться поміж всі народи, і вони прийдуть до пізнання правди о Бозі.

Правда о тютюні

Один славний лікар видав недавно книжку, в котрій подає дивні річі о тютюні, о чім кожний чоловік повинен дізнатись. Кожний лікар знає добре, як шкідливим є тютюн, але позаяк сам має сей поганий наліг і не хоче його покинути, тому нічого про се нікому не каже.

Много тяжких хоріб набавляється чоловік, вдихуючи дим тютюну до легких, — так доказує наука. По трутині званій „Пруський квас“ нікотина, що містить в собі тютюн, є найсильнішою трутиною. Капля пруського квасу, пущена на язик, убиває чоловіка, як електрика. Капля нікотини пущена на шкіру крілика, забиває його також. Коли застрикнути нікотину під шкіру чоловіка, що не курить тютюну, умре задля сього.

Але нікотина не є одинокою трутиною, котру чоловік вдихує в себе. При спалюванні тютюну псвтає ще одна трутина, т. зв. угляно-моноксид, трутина подібна, яку закладає в собі світляний газ. Вона ділає на кров чоловіка і є так само убійча, як нікотина. Др. Кресс твердить, що курці свідомо або несвідомо допускаються повільного самоубийства. Воздух, котрий вдихуємо до легких, очищує кров чоловіка, а вдихування диму з тютюну тамує сей процес. Доказано, що через курення тютюну багато осіб набавилося грудних хоріб.

Нікотина ділає шкідливо на нерви чоловіка і на мозок. Богато думає, що курення успокоює нерви. З початку воно так виглядає, аж доки курення не

стане налогом. Тоді для успокоєння нервів шукає рятунку в трунках. Курення і пиття йдуть звичайно в парі.

Тютюн ділає пригнітаючо на розум. Професори довголітньої практики кажуть, що першої нагороди не отримав ще ніколи студент-курець. Також при екзаміні курці осягли далеко нищий степен.

Курення тютюну має шкідливий вплив на бистрість розуму. Ослаблює думання і відбирає охоту до праці. Статистика доказує, що на 11 випадів божественства 9 походить з пиянства в полученню із куренням тютюну.

Характеристичним є, що кожній злочинець, котрого мають укарати смертю на електричнім стільці або через повішення, перед смертю просить тютюну і із цигаром в устах гине.

Если би чоловік спав одну ніч на листках тютюну, то на другий день знайдуть його мертвим. Коли вложити трошки тютюну в уста хлопця, що ще ніколи не курив, то буде вонітувати. Межи всіма сотворіннями чоловік є одиноким дураком, котрого нещастя не в силі навчити розуму. Ніжка звірина не возьме в друге чогось до уст, коли раз пересвідчилася, що се недобре для неї.

Скільки праці марнується при тютюні. Заким тютюн дістанеться до рук чоловіка, він мусить перейти різні степені. Найперше рільник сіє його на добрій землі, обробивши її старанно. Опісля поле його, обгортає,

зриває листе і сушить, відтак веде до складів, де урядники перебирають і віддають до фабрик. Там мочать його, крають, завивають в напір або звивають. Відтак розсилають по склепах, трафіках де люде купують. Вкінці заназю його чоловікі втягає в себе сю отруєнікотину; наробивши в хаті смороду, понелу і сміття. Так кінчиться праця рільників, урядників і робітників по фабриках і склепарів. Або тисячі і тисячі людей працювало на дим і на шкоду і на отрую молодих і старих!

То ще не кінець тому! А скільки люде платять річно за сю отрую? Через з жалем споглядає чоловік на пожежу, що нищить хати і людську працю. І оправданий жаль! Бо він працював тяжко на се, а тут якийсь злобний ворог прийшов і заналив стодолу і знищив ціло річну його працю і хліб. Та нічим пожежі цілого краю за цілий рік в порівнанню з тим, яку велику матеріальну шкоду приносять з собою тютюн. Люде за рік видадуть більше на тютюн, як аскураційні товариства за всі пожежі погорільцям.

Та що страшніше в тім, що люде не видять або не

хотять бачити кривди, яку сами собі наносять. І ма іривдивих патріотів, котрі вказали би народ на сей блуд.

Сума грошей, виданих на тютюн, вистарчала би утримання своїм коштом всіх шкіл в старім ку від найнижших до найвисших.

* * *

Та тут ще одно криється. Початок курення походи від релігійних обрядів, котрі справували дикі племена північної Америки на честь диявола. Вони кури тютюн, віруючи, що його дим успокоює розгнівані і мстивих богів. Медни або посередники, що порозмівалися з дияволами і були під їх впливами, були першими, що стали курити тютюн. Се показує, і початок курення тютюну — се видумка диявола шкоду чоловіка. Чим лучше потрафить він когось курити і отуманити, тим лучше приходить йому н ним панувати. Але в скорім часі його царство скічиться. В царстві Христа ніхто не буде курити і не щити себе і платити за се, що йому шкодить.

ВЕЧІР МОЛИТВИ І СЛОВА ДО РОЗВАЖУВАННЯ

Манна з 23 Червня 1926

„Посієне зерно на добрій землі, се той, що чує слово і розуміє та й плод приносить; і то приносить один у сто, а другий у шістдесят, а инший у тридцять.” — Мат. 13:23.

Ріжнина в скількості плодів — тридцять, шістдесят і сто або 10 і 5 мли срібла вказує скорше на трудности, які треба було поклати, аніж на брак щирости в ужиткованню даних їм дарів. Неоден працює довго і щиро, але осягає малий успіх, підчас, коли другий маючи сильнішу волю і більший досвід, при тім самім труді осягає більші результати. Неодни похибнеться і впаде і через се лишнеться позаду, але одісля знова встат на ноги. Однак через се стратин час і нагоду. якої одісля ніколи не може вже віднасти. Бог працює їм унадок і приїчас їх на ново до своєї ласки, і вони знова біжуть пильно і витривало аж до кінця.

Манна на 30 червня 1926.

„Нехай ростуть обидвоє аж до жива, а в жива я скажу жемням: зберіть перш кукіль та поважіть у снопи, щоб спалити, а ишеницю зложіть до моєї стодолі.” — Матей 13:30

Час короткий; жива великі, але робітників мало. Ми свій час посвятили і віддали Богу, тож працюймо, поки день назирається, знаючи що приїде ніч, коли не будемо могли працювати. Ми посвятили своє життя аж до смерти. Великий Пан жива каже шукати іривдивої ишениці і збирати її до гумна. Чи можемо мати ще час на розривки і забави або заніматися соціальними реформами? Ми тепер не можемо звертати уваги на сі справи, але піду увагу маємо звернути на діло, яке є нам поручене, коли хочемо учути з уст нашого Учителя слова: „Гарчал. слуга добрий і вірний.”

Повідомляємо братів, що вже вийшли з друку і появились в розпродажі отсі книжки:

ФОТОДРАМА СТВОРЕННЯ (Історія світа на протязі 49,000 літ. Сторін 200, 400 образків. Ціна в паперовій оправі подинчо 35 ц., в полотняній оправі 85 центів.)

БОРОТЬБА НА НЕБІ — або дискусія між священниками а Дослідниками Біблії Сторін 200; Ціна 25 центів.

Манна на 7 липня 1926

„Ось Агнець Божий.” — Йоан 1:36.

Кожний слуга Божий повинен звертати увагу на Бога, а не на себе самого. Нехай кождий з нас доложить всіх своїх сил і звертає увагу людей на Агнца Божого, а не на себе. Скромність — се жемчуг, де би його і не знайти, належить до оочів духа. Кожний посвячений повинен виробити в собі сей ооч.

Пам'ятаймо, що йти слідами Ісуса, означає, старатися і всіх сил так ділати, як би він сам тоє ділав, ставляючі собі перед очі се, що Він ділав і говорив особисто і через апостолів о спільній з Ним участі в його терпіннях, що заведе кождого до слави і до співнаслідства в царстві.

Манна на 14 Липня 1926.

„Всяка гірність і гнів, розарення, крик і лайка нехай зникне від вас зі всім лихим.” — до Ефесян 4:31.

Християнини, що знає добре про право Боже, розуміє, що в очах Божих кожда ненависть є мордерством, обмова — нападом, а відобрання ближньому доброго імені — рабунком і крадіжю. Але если би хто з членів церкви, з тих, що на зиваються людем Господнім, допустився одного з тих діє: тоді такий учинок був би подвійно злий, — був би нападом і рабунком брата. Одиною виїмкою в сім правилі: Не говоріть нічого злого про нікого, є тоді, коли знаємо, що заходить конечно потреба обьявити зло — де обьявлення чогос злого є проти нашого бажання і де говоримо тільки тому позаяк людино других, котрим, если би ми не звістили сього моглисьмо тим пошкодити.

ПІСНОПОР ДЛЯ ЛЮДЕЙ! Сторін 64.

Ціна 10 ц

ПОТІХА ДЛЯ ЛЮДЕЙ Сторін 64.

Ціна 10 ц.

Сі дві книжочки пояснюють всі найважніші питання, які дотикають кождого Християнина, як: о церкві, о словіди, о „службі божій,” о „причастю,” о хрещенню, о образах, о кресті та загально о теперішнім положенню на світі.

ВІДКРИТТЄ ВАВИЛОНСЬКОЇ ВЕЖІ

Ще недавно учені кинули собі з біблійної історії о вавилонській вежі, називаючи її будову байкою, але нині кождий з них мусить сказати, що так справді було, як писала Біблія. Справджуються про них слова Христові, сказані до фарисей: „Бези сі будуть мовчати,“ се значить, если вони не схотять повірити словам Божим, які є записані в Біблії, то саме камінне буде кричати.” І так сталося. Рік тому подібну вежу відкрито. Американський пенсильвенський університет вислав тамтого року експедицію учених археологів до Мезопотамії в околиці старинного Вавилону, і по довгих розкопках знайшли саїзи старинного міста і руїни великої вежі. Показалося, що се було старинне місто Ур, звідки колись виїшов патріарх Авраам. Найтисше приходилось відкопати вежу, котра терасами вносила в гору.

Перед розкопанням робіт ся вежа була великим румовиском о снастих боках. На перший погляд не можна було розізнати, що там криється під сям румовиском. Тепер по усуненню грузу показалася величава вежа, побудована з цегол, що вносились високо в гору. Належить вона до одних з найкращих пам'яток старинности в Мезопотамії.

На ітучно внісній терасі, високо над рівниною, на ко-

тій стояло місто, вносилося простокутна будівля 195 метрів довга, 150 метрів широка і 60 метрів висока. Побудована на гранітовім фундаменті, уложенім з величезних каменів немов призначених бути свідками на довгі віки на вічність.

Долішню терасу з потрійними сходами побудував цар Ен-гур, котрий панував около 2350 р. перед Христом. Горішня часть будівлі, котра заховалася до наших часів, походить з часів Набодоноса, остатного вавилонського царя. Він постарався о відбудову сеї вежі, що тоді вже розпалася. Цегли носять печать з його іменем; а під розвалинами знайдено глиняні округлі вальці і на них написи, описуючі будову вежі і її напругу.

Застановляючись над великими розмірами сеї будівлі що має 4,000 літ і над ирацею, якої було потреба би збудувати її і над величезними каміннями, які положено під будівлю, кождий розумний чоловік мусить признати, що сеї старинний камінний свідок заперечує теорію о еволюції.

Сеї пам'ятник потверджує як найкраще Біблію, що колискою людей була Мезопотамія, і що перші люди не були дикунами, але помімо упадку мали високу культуру.

Дорогі Браття в Господі! Прийміть поздоровлення в імени Господнім. — Повідомляємо, що вислани вами книжки і Вартові Башти ми отримали і дуже дякуємо. — Просимо вас вислайте на дальше. Правда як би грім впаде на наше село, счинився такий крик, що годі. До того одна зі сестер станула в обороні правди і не хотіла кланятися звичайному дереву.

Ми не в силі вам описати, що тут не діялося, але все вийшло на добро. — Ви знаєте який в нас звичай на „свята Різдва Христова.“ Ріжного рода колядників машерує в село за грішми на „славу“ Господеві. При тім музика, за музикою Рідна Школа, Читальня, а на самім кінци „пан“ реєнт-дик з хрестом в руках. Нема місця, щоби про все описати як той бідний варіант на всі боки обдирають... Браття, зрозумівши правду, (за що дяка Богу) відірвались від світа а тим не мали нічого спільного з ріжного рода жабранниками, „на славу Господню.“

Коли браття і сестри відмовились не тільки від участі, але й від цілування „хреста“ тоді счинився великий крик, що аж страшно було вийти в село. Одні радили спалити нас... Другі вбити, а „дастир“-ші, як додав з проповідянци, то крий Боже... народ плакав а вже як вийшли з церкви, то не знати, що було-б... але буря перейшла... і стало легше... тільки жандарми списали протокол... Любі в Господі, нічого не в силі відірвати нас від Господа. Коли заглинемо в св. Письмо читавмо, подібне діялось і за днів нашого Господа Ісуса... Жиди плакали над Ісусом, а Він відповів: Плачте над собою. Так і тут народ плакав... — бідні не знають свого ошуканого стану.

Ми гурток братів і сестер в Господі, просимо вас любі — скільки вас не є, не забувайте за нас, як в своїх молитвах, так і в допомі літературою, бо много народу бажає правди, та за мало средств се є книжок, котрі пояснюють Слово Боже на часі. Тому браття не жадуйте, ані одної книжочки, а як найбільше подавайте згодовніші і ошуканим сатаною людям.

Бажаємо вам благословення і сили на дальше остаємось:
В. Б. О. О. — Тарнопіль.

Дорогі та любі Браття і Сестри: —

Прийміть для всіх, що в Господі наших Ісусе Христі. Віра, надія любов нехай вам постійно умножується аж до звершення від Отця небесного через Господа нашого Ісуса Христа.

Спішу повідомити вас про те, що Отець небесний зділав своїм словом між нашим народом. Направду люди велики заінтересовані правдою. Сього негоден описати. Радісну вість о надходжїм царстві Божім в денекотрих місцях люди витали з оплесками. Є повного переконання, що цілий суспільний устрій до сього часу не був царством Божим, але навпаки царством „князя віку сього“—сатани. Дякувати Всевишньому, що серед сучасного заколоту де люди заморені, а неохочені своїми невдачами можуть пізнати плян Бога згладом цілого людства, як також, що наблизився час, де слова, які виховали через 19 соток літ: „Нехай прийде Царство Твоє.“ — на порозі до виповнення. Справді слово Боже є нещаче ліком, що приносить радість засумованим, та сцїляє рани страждучих і сокрушеного серця.

Я раді поділитися з браттями сею радістю, та благословенням, яке всі спільно ми отримуємо — поде відтворене на всі застави — тільки доложити ще більше праці. Праця поміж нашими людьми поступає надсподівано. Головно велике благословення зілля Отець на наших людей, що живуть в Канаді, так що вже люди мали нагоду почути два виклади через радіо — Камілія будуть сїдувати про мене сказав Ісус. — А на дальше браття:

Вперед, вперед за Христом!	Вперед, вперед за Христом!
Ви Христа воїни;	Мажучи в руці меч, —
Най грїх і зло агние	Вперед йдїть на пробїй,
З побїди та в побїду,	Усе зло йїде проч;
Він воїнів веде	Служїть Йому ви вірні,
Аж всю злобу поборе	В борбі проти зла темн,
Й Царство своє введе.	Не кидайте війни.

Заславо правдиве християнське поздоровлення браттям.
Ваш слуга і співробітник в Христі Ісусі:

П. Воднар (паломник)

ДО ВІДОМА ВСІМ!

Просїться Братів з Сполучених Держав і з прочих країв, щоб всі листи до нас адресували тільки так:

INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION
Ukrainian Department

18 Concord St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.